

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 70

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 ianuarie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII	
1. — Decizie privind convocarea Camerei Deputaților în sesiune ordinară	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.589 din 9 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	2–3
Decizia nr. 1.609 din 9 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	4–7
Decizia nr. 1.613 din 16 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) și art. 3 ¹ alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	7–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
42. — Hotărâre pentru aprobarea noilor indicatori tehnico-economici ai obiectivelor de investiții „Reabilitare, amenajare și extindere spații Tribunalul Vechi Baia Mare”, județul Maramureș, „Reabilitare, amenajare și extindere spații Judecătoria Vișeu de Sus”, județul Maramureș	9–10
48. — Hotărâre pentru modificarea și completarea anexei nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 1.361/2001 privind atestarea domeniului public al județului Vaslui, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Vaslui	11–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M6. — Ordin al ministrului apărării naționale privind stabilirea unor măsuri pentru desfășurarea operativă a activităților la nivelul Ministerului Apărării Naționale	14
2.012. — Ordin al ministrului culturii și patrimoniului național pentru acreditarea Muzeului Județean Botoșani	14
ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE	
6. — Ordin privind aprobarea Regulamentului nr. 1/2011 pentru modificarea Regulamentului nr. 3/2006 privind autorizarea, organizarea și funcționarea Fondului de compensare a investitorilor, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/2006....	15–16

DECIZII

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

DECIZIE
privind convocarea Camerei Deputaților
în sesiune ordinară

În temeiul art. 66 alin. (1) și (3) din Constituția României, republicată,
Camera Deputaților este convocată în prima sesiune ordinară a anului 2011
în ziua de marți, 1 februarie 2011, ora 14,00.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 26 ianuarie 2011.
Nr. 1.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.589

din 9 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) lit. a)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Vasile Ionașcu în Dosarul nr. 5.029/303/CV/2009 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că

dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.029/303/CV/2009, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Vasile Ionașcu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin restrângerea dreptului de a conduce autovehicule se restrânge însuși dreptul la liberă circulație.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate invocată în cauză este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 101 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora *„Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a III-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii contravenționale complementare a suspendării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 60 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul sau tramvai a următoarelor fapte:*

a) nerespectarea regulilor privind prioritatea de trecere, depășirea sau trecerea la culoarea roșie a semaforului, dacă prin aceasta s-a produs un accident de circulație din care au rezultat avarierea unui vehicul sau alte pagube materiale.”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 25, care consacră dreptul la liberă circulație, în

corelație cu cele ale art. 53, privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează să fie respinsă.

Astfel, nu poate fi reținută încălcarea art. 25 din Constituție privind dreptul la liberă circulație, deoarece acesta nu are legătură cu normele criticate. Dreptul la liberă circulație vizează libertatea de mișcare a cetățeanului, textul constituțional reglementând ambele aspecte care formează acest drept fundamental, și anume: libera circulație pe teritoriul României și libera circulație în afara teritoriului țării. Dreptul la liberă circulație, astfel cum este reglementat de Constituție, prin receptarea sa din Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice, nu include și dreptul de a conduce autovehicule, respectiv de a deține un permis de conducere auto în acest scop, prevederile constituționale nefăcând referire și la mijloacele de transport prin care se realizează libera circulație. Cât privește dispozițiile art. 53 din Constituție, se observă că textul constituțional se referă exclusiv la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți prevăzute de Constituție, iar normele criticate nu restrâng drepturi constituționale, ci prevăd sancționarea unor fapte de încălcare a legii care pun în pericol siguranța circulației rutiere. Pe de altă parte, este de observat că alin. (1) al art. 53 prevede, între alte situații, că exercițiul unor drepturi poate fi restrâns și pentru apărarea drepturilor și a libertăților cetățenilor.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Vasile Ionașcu în Dosarul nr. 5.029/303/CV/2009 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.609

din 9 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (2)

din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Reutil” — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 4.350/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 7 decembrie 2010, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 9 decembrie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.350/1/2009, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Reutil” — S.A. din Brașov într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de revizuire a unei decizii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât părțile participante la procesele în contencios administrativ nu au o reprezentare exactă a drepturilor și obligațiilor lor în ceea ce privește momentul în care urmează a se face comunicarea hotărârilor care le sunt opozabile, nefiind clar dacă motivarea și redactarea hotărârilor sau numai comunicarea acestora urmează a se face, prin derogare de la prevederile art. 17 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, în termen de 15 zile de la pronunțarea hotărârilor a căror revizuire se solicită. În opinia sa, este nesocotit principiul certitudinii juridice, obligațiile revizuentului nefiind bine precizate, deoarece textul de lege criticat nu arată cu exactitate dacă acestuia îi revine obligația unei cereri temeinic motivate sau este doar o opțiune și nici în ce constă temeinicia motivării cererii. Interpretarea textului conduce la ideea că instanța ar putea refuza motivarea, redactarea și comunicarea hotărârii în termenul scurt de 15 zile, dacă apreciază că solicitarea părții nu

este „temeinic motivată”. Astfel, părții i se poate refuza dreptul de a promova revizuirea, hotărârea urmând a-i fi comunicată după redactarea și motivarea în termenul general de 30 de zile, deci după expirarea termenului de exercitare a revizuirii. Autorul excepției face referire și la Decizia nr. 189 din 2 martie 2006 prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, precizând că prevederile de lege criticate au o redactare ambiguă, care permite judecătorilor să adauge la lege, în detrimentul justițiabililor, prin stabilirea cazurilor, condițiilor și părților față de care termenul de recurs curge de la pronunțare, respectiv de la comunicare. Susține că, în mod similar, dispozițiile art. 21 alin. (2) din aceeași lege acordă instanțelor facultatea de a interpreta în mod subiectiv textul de lege criticat, partea interesată fiind pusă în situația de a nu putea cunoaște termenul de la care începe să curgă termenul de revizuire. Astfel, textul nu precizează în mod expres care este data la care se comunică hotărârile judecătorești susceptibile să fie atacate cu revizuire și nici dacă cererea temeinic motivată a părții interesate să promoveze revizuirea este obligatorie sau facultativă și nici termenul exact în care aceasta trebuie introdusă. Prin urmare, susține că părților le este, practic, îngădit accesul liber la justiție, fiind nevoie să promoveze calea de atac a revizuirii fără să cunoască termenele și condițiile de exercitare a acesteia și nici considerentele hotărârii pronunțate.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal consideră că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât, în cazul promovării unei cereri de revizuire, părțile nu au un reper sigur al termenului în care pot ataca cu revizuire hotărârea pronunțată, ceea ce face ca accesul lor la justiție să fie limitat, deoarece sunt obligate să promoveze o cale de atac fără să cunoască considerentele hotărârii pronunțate pentru a motiva cererea de revizuire. Precizează că, în aceste condiții, ambiguitatea prevederilor art. 21 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 obligă judecătorul să stabilească el însuși, pe cale jurisprudențială, în afara legii, adică substituindu-se legiuitorului, regulile necesare pentru a se pronunța asupra revizuirii cu judecarea căruia a fost investit, încălcându-se astfel prevederile art. 1 alin. (4), raportate la art. 61 alin. (1) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În argumentarea acestui punct de vedere, reiterează cele reținute în considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 675 din 12 iunie 2008, în sensul că, prin reglementarea termenului de 15 zile pentru introducerea cererii de revizuire, calculat de la data comunicării hotărârii definitive și irevocabile pronunțate de instanța de contencios administrativ, norma criticată îndeplinește condițiile de accesibilitate,

previzibilitate și claritate. Arată că textul de lege criticat conține norme de procedură, instituind, în mod excepțional, un nou motiv de revizuire și stabilește condițiile și termenul în care această cale extraordinară de atac poate fi exercitată. În acest fel, dacă expresia prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege. Constată, de asemenea, că motivele invocate privesc, în esență, modul de interpretare și aplicare a legii, iar interpretarea unui text legal în procesul de aplicare a legii este atributul instanței de judecată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 21 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, modificată prin Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007, care au următorul cuprins:

— Art. 21 alin. (2): „*Constituie motiv de revizuire, care se adaugă la cele prevăzute de Codul de procedură civilă, pronunțarea hotărârilor rămase definitive și irevocabile prin încălcarea principiului priorității dreptului comunitar, reglementat de art. 148 alin. (2), coroborat cu art. 20 alin. (2) din Constituția României, republicată. Cererea de revizuire se introduce în termen de 15 zile de la comunicare, care se face, prin derogare de la regula consacrată de art. 17 alin. (3), la cererea temeinic motivată a părții interesate, în termen de 15 zile de la pronunțare. Cererea de revizuire se soluționează de urgență și cu precădere, într-un termen maxim de 60 de zile de la înregistrare.*”

Art. 17 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, la care face referire textul de lege criticat, prevede că „*Hotărârile se redactează și se motivează în cel mult 30 de zile de la pronunțare.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Constituție: art. 21 care consacră dreptul de acces liber la justiție, art. 24 alin. (1) care garantează dreptul la apărare și art. 61 alin. (1) potrivit căruia Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Prin textul de lege criticat, a fost introdus un nou motiv pentru care părțile interesate pot ataca pe calea revizuirii hotărârile rămase definitive și irevocabile pronunțate de instanțele de contencios administrativ. Acest nou motiv este reprezentat de încălcarea de către instanță, cu prilejul pronunțării hotărârii, a principiului priorității dreptului comunitar. Legiuitorul român a considerat necesară sancționarea unei astfel de ipoteze, ținând cont de prevederile art. 148 alin. (2) din Constituție care instituie un mecanism eficient de rezolvare a conflictelor dintre legea națională și legislația Uniunii Europene,

prin acordarea priorității de aplicare prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celorlalte reglementări europene cu caracter obligatoriu, față de dispozițiile contrare din legile interne. Prin consacrarea în cuprinsul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 a dreptului de a cere revizuirea unei hotărâri pronunțate cu nesocotirea acestui principiu, s-a conferit eficacitate prevederii constituționale menționate, instituindu-se o modalitate concretă de asigurare a aducerii la îndeplinire a obligațiilor pe care statul român și le-a asumat prin actul de aderare la Uniunea Europeană, inclusiv în ceea ce privește menținerea unității și stabilității ordinii normative europene.

Curtea observă, totuși, că teza întâi a alin. (2) al art. 21 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 folosește o formulare deficitară sub aspectul logicii juridice, stabilind că noul motiv de revizuire îl reprezintă „*pronunțarea hotărârilor rămase definitive și irevocabile prin încălcarea principiului priorității dreptului comunitar*”. Într-o interpretare riguroasă din punct de vedere gramatical și semantic, din această redactare s-ar putea înțelege că rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești ar fi consecința încălcării principiului priorității dreptului comunitar. Desigur că legiuitorul nu a pornit, în reglementarea acestui nou caz de revizuire, de la o astfel de premisă, dar Curtea observă că, deși nu este de natură să intre în contradicție cu vreun text constituțional, redactarea acestei teze este perfectibilă.

Totodată, Curtea mai observă că, spre deosebire de prevederile Codului de procedură civilă, redactarea acestui text nu este foarte explicită nici sub aspectul hotărârilor care pot fi atacate pe calea de atac extraordinară a revizuirii în virtutea noului motiv de revizuire arătat mai sus. Astfel, dacă la art. 322 din Codul de procedură civilă se precizează că sunt supuse revizuirii hotărârile rămase definitive în instanța de apel sau prin neapelare, precum și cele date de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, teza întâi a alin. (2) al art. 21 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 se referă în mod generic la hotărârile „*rămase definitive și irevocabile*”, fără niciun fel de detalieri. Cum însă, potrivit art. 28 din Legea nr. 554/2004, dispozițiile cuprinse în aceasta se completează cu prevederile Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere specifice dreptului administrativ, Curtea observă că judecătorul și părțile interesate dispun, totuși, de reperele necesare încadrării unei hotărâri judecătorești în categoria celor susceptibile de a fi supuse revizuirii în condițiile textului de lege criticat, astfel că nu poate reține încălcarea dreptului de acces liber la justiție și la exercitarea căilor de atac prevăzute de lege, consacrat de art. 129 din Constituție.

II. În ceea ce privește teza a doua a alin. (2) al art. 21 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, împotriva căreia autorul excepției își îndreaptă în mod preponderent criticile, Curtea constată că are o redactare defectuoasă, generatoare de confuzii și incertitudini care se pot constitui în veritabile obstacole în calea exercitării efective a dreptului de acces liber la justiție.

Astfel, teza a doua a alin. (2) al art. 21 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 stabilește că cererea de revizuire împotriva soluției definitive și irevocabile pronunțate de instanța de contencios administrativ, întemeiată pe un nou motiv de revizuire, prevăzut de teza întâi a aceluiași text normativ, trebuie introdusă în termen de 15 zile de la comunicarea hotărârii a cărei revizuire se cere. Confuzia intervine în ceea ce privește momentul de la care începe să curgă acest termen, întrucât textul continuă cu precizarea că această comunicare se face, „*prin derogare de la regula*

consacrată de art. 17 alin. (3), la cererea temeinic motivată a părții interesate, în termen de 15 zile de la pronunțare”. Or, art. 17 alin. (3) la care face trimitere acest text legal nu are în vedere comunicarea hotărârii, ci redactarea și motivarea acesteia, operațiuni care se realizează „în cel mult 30 de zile de la pronunțare”. Așadar, art. 17 alin. (3) stabilește, — cu caracter de recomandare, de altfel —, termenul în care trebuie redactate și motivate aceste hotărâri, nicidecum termenul în care acestea se comunică părților. Or, este evident că operațiunea comunicării nu este simultană redactării și motivării, ci, în mod firesc, ulterioară, între aceste momente scurgându-se un interval de timp a cărui durată nu este fixată de niciun text de lege. Prin urmare textul de lege criticat face trimitere la un alt text de lege care reglementează o cu totul altă problemă decât cea pe care legiuitorul ar fi dorit să o clarifice prin trimiterea făcută. O astfel de lipsă de rigoare juridică pune partea interesată în situația de a nu putea cunoaște cu precizie termenul pe care trebuie să îl respecte pentru ca cererea sa de revizuire să nu fie respinsă ca tardiv introdusă ori, dimpotrivă, ca prematură.

Textul prevede, în continuare, că, pentru a putea solicita revizuirea hotărârii, partea interesată trebuie să formuleze o cerere „*temeinic motivată*”, prin care să ceară comunicarea acestei hotărâri în 15 zile de la pronunțare, „*prin derogare de la regula consacrată de art. 17 alin. (3)*” care, însă, așa cum s-a arătat, nu se referă la comunicare, ci la motivarea și redactarea hotărârii. Curtea constată că intenția legiuitorului de a accelera, prin această reglementare, soluționarea cererii de revizuire a fost concretizată printr-o normă legală confuză, întrucât face în mod eronat trimitere la un text legal care nu prevede cu privire la comunicarea hotărârilor judecătorești, ci reglementează alte etape ale activității desfășurate de judecător, și anume motivarea și redactarea hotărârilor.

În plus, este evident că judecătorul, primind cererea prin care se solicită comunicarea hotărârii, va trebui să o evalueze, pentru a vedea dacă este „*temeinic motivată*”, astfel cum impune textul criticat. Această apreciere pe care judecătorul urmează să o facă ar trebui să aibă loc într-un cadru procesual care însă nu există, cererea fiind introdusă, în mod logic, ulterior pronunțării unei hotărâri definitive și irevocabile (care, dacă nu este atacată cu o cale extraordinară de atac, reprezintă punctul final al procesului) și anterior eventualei continuări a acestuia prin soluționarea cererii de revizuire. Cu alte cuvinte este vorba despre o etapă exterioară oricărui cadru procesual, fiind ulterioară încheierii procesului — după exercitarea căilor ordinare de atac, și premergătoare posibilei sale continuări — provocată de introducerea revizuirii. Or, dreptul de a exercita această cale extraordinară de atac poate fi anulat tocmai prin respingerea unei astfel de cereri al cărei unic scop îl constituie urgentarea comunicării hotărârii a cărei revizuire se dorește. Faptul că analizarea acesteia are loc în afara procesului propriu-zis, așadar fără posibilitatea respectării unor minime garanții procesuale, este, în condițiile unui stat de drept, inacceptabil, constituind o nesocotire a dreptului la un proces echitabil.

Imprecizia textului creează incertitudine și în ceea ce privește judecătorul competent să se pronunțe asupra temeiniciei cererii prin care se solicită comunicarea hotărârii a cărei revizuire se intenționează a se cere de către partea interesată, nefiind clar dacă aceasta va fi examinată de aceeași instanță care a pronunțat hotărârea ce urmează să fie atacată ori de către altă instanță. Viciul de redactare afectează, și din această perspectivă, dreptul de acces liber la justiție prin imposibilitatea părții interesate de a ști cărei instanțe trebuie să adreseze cererea de comunicare a hotărârii.

De asemenea, expresia „*temeinic motivată*” reprezintă o sintagmă derutantă, atât pentru parte, cât și pentru judecător.

Temeinicia devine o caracteristică ce poate fi relativizată, neexistând criteriile de apreciere a acesteia. Astfel, partea nu își poate îndeplini obligația de a motiva cererea conform cerinței cuprinse în textul de lege criticat, ca urmare a faptului că nu cunoaște măsura în care motivele pe care le-ar invoca ar putea fi considerate suficiente pentru caracterizarea ca temeinică a motivării. Deopotrivă, judecătorul este pus în situația de a aprecia după criteriile pe care nu le va putea stabili decât în mod discreționar și aleatoriu, în lipsa unor precizări legale în funcție de care să decidă dacă cererea este sau nu temeinic motivată.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat, de exemplu, prin Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, că principiul accesului liber la justiție, consacrat prin art. 21 din Legea fundamentală, implică, între altele, adoptarea de către legiuitor a unor reguli de procedură clare, în care să se prescrie cu precizie condițiile și termenele în care justițiabilii își pot exercita drepturile lor procesuale, inclusiv cele referitoare la căile de atac împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele de judecată. În acest sens s-a pronunțat în mod constant și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, de exemplu, în Hotărârea din 29 martie 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, a statuat că „o normă este «previzibilă» numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane — care, la nevoie, poate apela la consultanța de specialitate — să își corecteze conduita”, iar în Hotărârea din 26 aprilie 1979, pronunțată în Cauza *Sunday Times contra Regatului Unit*, a decis că „[...] cetățeanul trebuie să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat. Pe scurt, legea trebuie să fie, în același timp, accesibilă și previzibilă”.

III. În fine, în ceea ce privește teza a treia a art. 21 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, Curtea constată că, stabilind că cererea de revizuire se soluționează de urgență și cu precădere, textul dă expresie caracteristicii generale a procedurii în contencios administrativ, anume cea a celerității, trăsătură specifică tuturor fazelor procesului desfășurat potrivit normelor procedurale stabilite de Legea nr. 554/2004. Aceste prevederi sunt în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale ale art. 21 care consacră dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, judecat într-un termen rezonabil. De asemenea, nu se poate reține nici încălcarea art. 24 din Legea fundamentală care garantează dreptul la apărare.

IV. Curtea observă că, prin Decizia nr. 675 din 12 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 27 iunie 2008, precum și prin Decizia nr. 679 din 5 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 16 iunie 2009, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, respectiv a art. 21 din aceeași lege. Cu acele prilejuri, examinarea constituționalității acestora a fost însă realizată de instanța de contencios constituțional din perspectiva unor critici care nu accentuau deficiențele semnalate prin prezenta motivare a excepției având același obiect. De aceea, reconsiderarea soluției pronunțate prin deciziile menționate se justifică prin noutatea argumentelor aduse în sprijinul admiterii excepției, care au fost subliniate și îmbogățite și de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în opinia exprimată cu privire la constituționalitatea textului de lege criticat în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Admite excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (2) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, ridicată de Societatea Comercială „Reutil” — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 4.350/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

II. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (2) teza întâi și a treia din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.613

din 16 decembrie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) și art. 3¹ alin. (2), (3) și (4)
din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) și art. 3¹ alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Constantin Tănase și Constantin Gheorghe în Dosarul nr. 2.013/335/2009 al Judecătoriai Videle.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.013/335/2009, **Judecătoria Videle a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) și art. 3¹ alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Constantin Tănase și Constantin Gheorghe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că noua reglementare a taxelor de timbru în materie succesorală prevăzută de art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 îngreșește accesul liber la justiție și la un proces

echitabil, dreptul de proprietate și dreptul la moștenire. Se arată, în continuare, că taxarea cererilor introduse la instanțele judecătorești, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri judecătorești care ține loc de act autentic de înstrăinare a unor bunuri imobile, se face la valoarea imobilului declarat de părți. În cazul în care valoarea declarată de părți este inferioară valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camerele notarilor publici, taxarea cererilor se va face la această din urmă valoare. Se ajunge, astfel, la situația în care devine obligatorie o expertiză întocmită de experți neautorizați, ceea ce contravine prevederilor constituționale ale art. 21, 44 și 46.

Judecătoria Videle arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 lit. c) și ale art. 3¹ alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997. Textele criticate au fost modificate prin Legea nr. 276/2009

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 13 iulie 2009.

Textele criticate au următorul conținut:

— Art. 3 lit. c): „Acțiunile și cererile neevaluabile în bani se taxează astfel: (...) c) cereri pentru:

— stabilirea calității de moștenitor — 50 lei/moștenitor — stabilirea masei succesoriale — 3% la valoarea masei succesoriale;

— cereri de raport — 3% la valoarea bunurilor a căror raportare se solicită;

— cereri de reducere a liberalităților — 3% la valoarea rezervei care urmează a fi reintregită prin reducțiunea liberalităților;

— cereri de partaj — 3% la valoarea masei partajabile.

Separat de această taxă, dacă părțile contestă bunurile de împărțit, valoarea acestora sau drepturile ori mărimea drepturilor coproprietarilor în cadrul cererilor de mai sus, taxa judiciară de timbru se datorează de titularul cererii la valoarea contestată în condițiile art. 2 alin. (1):”

— Art. 3¹ alin. (2), (3) și (4): „(2) Taxarea cererilor prevăzute la alin. (1) se face la valoarea imobilului declarat de părți. În cazul în care valoarea declarată de părți este inferioară valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camerele notarilor publici, taxarea cererilor se va face la această din urmă valoare.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și la taxarea cererilor în materie de moștenire.

(4) Instanțele de judecată vor solicita la începutul fiecărei an camerelor notarilor publici expertizele privind stabilirea valorilor orientative ale bunurilor imobile din circumscripția teritorială a instanței.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 — Accesul liber la justiție, art. 44 — Dreptul de proprietate și art. 46 — Dreptul la moștenire.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat asupra unor excepții de neconstituționalitate identice atât din perspectiva obiectului excepției, cât și din cea a criticii de neconstituționalitate.

Astfel, în ceea ce privește dispozițiile art. 3¹ alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 146/1997, Curtea constată că, prin Decizia nr. 765 din 3 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 17 august 2010, a statuat că rațiunea pentru care a fost adoptată o asemenea reglementare ține de politica statului de a limita folosirea procedurilor judiciare de către cetățeni doar pentru a evita costurile unei proceduri notariale mult mai oneroase și, astfel, o procedură eminentemente necontencioasă să fie transformată, în mod indirect, într-una contencioasă. Pentru a-și atinge scopul, Legea nr. 276/2009,

prin textul criticat, a prevăzut ca taxele judiciare de timbru aplicabile procedurii judiciare să nu fie mai mici decât costurile pe care le implică procedura notarială. Numai în acest fel se pot evita acțiunile judiciare promovate, din punct de vedere al timbrajului, în fraudă legii. Această motivație care a stat la baza adoptării soluției legislative criticate nu relevă niciun fine de neconstituționalitate atât timp cât etalonul folosit pentru stabilirea taxei judiciare de timbru este unul obiectiv. În speță, legiuitorul a ales ca taxa judiciară de timbru să fie calculată în funcție de valoarea imobilului, stabilită prin expertiza întocmită de camerele notarilor publici.

Dispozițiile art. 77¹ alin. (4) și (5) din Codul fiscal stabilesc obligația camerelor notarilor publici de a efectua expertize cu privire la valoarea de circulație a bunurilor imobile și de a le reactualiza anual. Aceste expertize constituie un criteriu suficient de obiectiv și precis în funcție de care să fie calculată taxa judiciară de timbru, având în vedere entitatea care le dispune (Camera Notarilor Publici) și persoanele care le întocmesc (experti). Astfel, raportarea la aceste expertize evită declararea valorii imobilului la cote inferioare valorii sale de circulație în scopul plății unei taxe judiciare de timbru mult diminuate față de situația în care s-ar fi stabilit valoarea reală de circulație a bunului imobil.

În ceea ce privește dispozițiile art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997, Curtea constată că, prin Decizia nr. 948 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 4 august 2010, a statuat că accesul liber la justiție nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. În virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 56 alin. (1), potrivit cărora „Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice”, plata taxelor și a impozitelor reprezintă o obligație constituțională a cetățenilor. Echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții. În același sens este, de altfel, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în care s-a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut (Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*). Astfel, acest drept, care cere prin însăși natura sa o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa.

Neintervenind elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, argumentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) și art. 3¹ alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Constantin Tănase și Constantin Gheorghe în Dosarul nr. 2.013/335/2009 al Judecătorei Videle.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea noilor indicatori tehnico-economici ai obiectivelor de investiții „Reabilitare, amenajare și extindere spații Tribunalul Vechi Baia Mare”, județul Maramureș, „Reabilitare, amenajare și extindere spații Judecătoria Vișeu de Sus”, județul Maramureș

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă noii indicatori tehnico-economici ai obiectivelor de investiții „Reabilitare, amenajare și extindere spații Tribunalul Vechi Baia Mare”, județul Maramureș, „Reabilitare, amenajare și extindere spații Judecătoria Vișeu de Sus”, județul Maramureș, prevăzuți în anexele nr. 1 și 2.

Art. 2. — Finanțarea obiectivelor de investiții ai căror indicatori tehnico-economici sunt aprobați la art. 1 și prevăzuți în anexele nr. 1 și 2 se realizează din fondurile alocate proiectului „Reforma sistemului judiciar”, finanțat prin acordul de împrumut nr. 4811-RO încheiat între Guvernul României și Banca

Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, ratificat prin Legea nr. 205/2006, asigurate conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate conform legii, precum și din alte surse legal constituite.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul justiției,
Alina Mihaela Bica,
secretar de stat

Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Elena Gabriela Udrea
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 19 ianuarie 2011.
Nr. 42.

ANEXA Nr. 1

NOII INDICATORI TEHNICO-ECONOMICI ai obiectivului de investiții „Reabilitare, amenajare și extindere spații Tribunalul Vechi Baia Mare”, județul Maramureș

Titular: Ministerul Justiției

Beneficiar: Tribunalul Județean Baia Mare

Amplasament: localitatea Baia Mare, str. Crișan nr. 3, județul Maramureș

Indicatori tehnico-economici

— Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA (în prețuri la data de 1 noiembrie 2010; 1 euro = 4,2771 lei),	mii lei	6.952*
din care:		
— construcții-montaj	mii lei	4.741
— Eșalonarea investiției:		
— Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>
	C+M	mii lei
		2.542
		1.954
— Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>
	C+M	mii lei
		2.542
		1.954
— Anul III	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>
	C+M	mii lei
		1.868
		833
— Capacitate:		
— Suprafața totală desfășurată	m ²	1.668,20
— Durata de realizare	luni	16

*) Valoarea se va actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antiseismic conform Normativului P 100 — 1/2006.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează din fondurile alocate proiectului „Reforma sistemului judiciar”, finanțat prin acordul de împrumut nr. 4811-RO, încheiat între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și

Dezvoltare, asigurate conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate conform legii, precum și din alte surse legal constituite.

ANEXA Nr. 2

NOII INDICATORI TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Reabilitare, amenajare și extindere spații Judecătoria Vișeu de Sus”,
județul Maramureș

Titular: Ministerul Justiției

Beneficiar: Tribunalul Județean Baia Mare

Amplasament: localitatea Vișeu de Sus, str. Nicolae Labiș nr. 1, județul Maramureș

Indicatori tehnico-economici

— Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA (în prețuri la data de 1 noiembrie 2010; 1 euro = 4,2771 lei),	mii lei	5.833*
din care:		
— construcții-montaj	mii lei	3.581
— Eșalonarea investiției:		
— Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>
	C+M	mii lei
		2.028
— Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>
	C+M	mii lei
		2.028
— Anul III	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>
	C+M	mii lei
		1.777
		855
— Capacitate:		
— Suprafața totală desfășurată	m ²	1.672,09
— Durata de realizare	luni	16

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antiseismic conform Normativului P 100 — 1/2006.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează din fondurile alocate proiectului „Reforma sistemului judiciar”, finanțat prin acordul de împrumut nr. 4811-RO, încheiat între Guvernul României și Banca Internațională pentru

Reconstrucție și Dezvoltare, asigurate conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate conform legii, precum și din alte surse legal constituite.

*) Valoarea se va actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea anexei nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 1.361/2001
privind atestarea domeniului public al județului Vaslui, precum și al municipiilor,
orașelor și comunelor din județul Vaslui**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La anexa nr. 5 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al orașului Negrești”, la Hotărârea Guvernului nr. 1.361/2001 privind atestarea domeniului public al județului Vaslui, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Vaslui, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 și 633 bis din 27 august 2002, cu modificările și completările ulterioare, secțiunea I „Bunuri imobile”, litera a) „Drumuri comunale, ulițe, străzi cu trotuare, pasaje, poduri, podețe etc.” se modifică și se completează după cum urmează:

a) la subsecțiunea „Străzi cu trotuare”, se modifică următoarele poziții:

— la poziția 2, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=10 m, L=1,266 km, de la Popa N. până la intersecția cu DN 15D”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1968”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „63.000 lei”;

— la poziția 8, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=7 m, L=0,294 km, de la Bistriceanu V. până la Chirilă S.”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1968”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „10.000 lei”;

— la poziția 11, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=7 m, L=0,444 km, de la Matcovschi V. până la Faur C.”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1968”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „16.000 lei”;

— la poziția 12, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=9 m, L=0,500 km, de la cimitir până la Lipșa C.”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1968”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „23.000 lei”;

— la poziția 14, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=8 m, L=0,435 km, de la bl. B1 până la Cozma I.”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1968”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „17.000 lei”;

— la poziția 15, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=9 m, L=0,311 km, de la Ionescu C. până la Munteanu M.”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1968”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „16.000 lei”;

— la poziția 18, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=7 m, L=0,100 km, de la canton DN până la Boicu M.”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1974”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „4.000 lei”;

— la poziția 19, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=7 m, L=0,528 km, de la Dima V. până la Lipșa V.”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1968”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „18.000 lei”;

— la poziția 20, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=6 m, L=0,500 km, de la Mihai L. până la Mihai Mihai”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1968”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „15.000 lei”;

— la poziția 22, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=9 m, L=0,791 km, de la Romanescu C. până la Bontea V.”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1972”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „36.000 lei”;

— la poziția 23, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=9 m, L=0,380 km, de la Ungureanu V. până la Anton M.”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1972”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „17.000 lei”;

— la poziția 25, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=6 m, L=0,670 km, de la Movileanu D. până la Șc. generală nr. 2”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1968”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „20.000 lei”;

— la poziția 26, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=10 m, L=0,150 km, de la Cioncu V. până la Ciocan M.”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1968”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „11.000 lei”;

— la poziția 29, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=11 m, L=0,243 km, de la intersecție DN 15D până la bl. D4.”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1968”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „13.000 lei”;

— la poziția 31, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=11 m, L=0,490 km, de la Livinschi O. până la moară”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1968”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „27.000 lei”;

— la poziția 32, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=10 m, L=0,800 km, de la Tănăsucă V. până la Popa N.”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1968”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „43.000 lei”;

— la poziția 33, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=8,5 m, L=0,685 km, de la Dănilă I. până la Mardare M.”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1968”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „29.000 lei”;

— la poziția 34, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=7 m, L=0,300 km, de la Lazăr I. până la Potorac N.”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1974”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „11.000 lei”;

— la poziția 35, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=9 m, L=0,390 km, de la intersecție DN 15D până la Tănăsucă V.”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1968”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „18.000 lei”;

— la poziția 37, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=11 m, L=0,185 km, de la Primărie până la bl. 10”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1968”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „10.000 lei”;

— la poziția 38, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=8,5 m, L=0,140 km, de la intersecția DJ 207E până la Munteanu V.”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1968”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „6.000 lei”;

— la poziția 39, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=10 m, L=0,246 km, de la piață până la Cioncu V.”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1968”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „12.000 lei”;

— la poziția 40, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=9 m, L=0,185 km, de la Bratu N. până la Stăncescu G.”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1968”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „8.000 lei”;

— la poziția 41, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=10 m, L=0,535 km, de la sediu E-on până la Boitan V.”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1968”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „27.000 lei”;

— la poziția 42, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=10 m, L=0,311 km, de la Pavel D. până la Vătavu V.”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1968”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „16.000 lei”;

— la poziția 43, coloana 3 va avea următorul cuprins: „l=10 m, L=0,385 km, de la sediu Instalrep până la Cercel P.”, coloana 4

va avea următorul cuprins: „1968”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „19.000 lei”;

b) la subsecțiunea „Străzi cu trotuare” după poziția 43 se introduc 11 noi poziții, pozițiile 44—54, potrivit anexei nr. 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre;

c) după poziția 54 a subsecțiunii „Străzi cu trotuare” se introduce o nouă subsecțiune, subsecțiunea „Drumuri de exploatare agricolă”, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Ministrul administrației și internelor,
Gheorghe Emacu,
secretar de stat

București, 19 ianuarie 2011.
Nr. 48.

ANEXA Nr. 1

Completări la inventarul bunurilor ce aparțin domeniului public al orașului Negrești

SECȚIUNEA I — BUNURI IMOBILE						
Nr. crt.	Codul de clasificare	Denumirea bunurilor	Elemente de identificare	Anul dobândirii sau dării în folosință	Valoare de inventar (mii lei)	Situația juridică actuală
0	1	2	3	4	5	6
Drumuri comunale, ulițe, străzi cu trotuare, pasaje, poduri, podețe etc.						
Străzi cu trotuare						
44.	1.3.7.1	Aleea Plopilor	l = 4 m, L = 0,100 km, de la Drujă V. până la Rusu V.	2001	2	Domeniul public al orașului Negrești, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 1/2011
45.	1.3.7.1	Str. Negrea	l = 8 m, L = 0,472 km, de la Onciu D. până la Păduraru Ghe.	2001	19	Domeniul public al orașului Negrești, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 1/2011
46.	1.3.7.1	Aleea Nucilor	l = 4 m, L = 0,400 km, de la colț cimitir până la Șorea M.	2001	8	Domeniul public al orașului Negrești, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 1/2011
47.	1.3.7.1	Str. G. Coșbuc	l = 6 m, L = 0,486 km, de la Lazăr I. până la Lică M.	1999	15	Domeniul public al orașului Negrești, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 1/2011
48.	1.3.7.1	Str. Stadionului	l = 8 m, L = 0,228 km, de la brutărie până la stadion	2001	9	Domeniul public al orașului Negrești, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 1/2011
49.	1.3.7.1	Str. Florilor	l = 10 m, L = 0,400 km, de la piață până la str. I. Creangă	1999	20	Domeniul public al orașului Negrești, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 1/2011

0	1	2	3	4	5	6
50.	1.3.7.1	Str. Sublocotenent Mitică Vasiliu	l = 8 m, L = 1,200 km, de la Nedelea P. până la pădure	2005	48	Domeniul public al oraşului Negreşti, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 1/2011
51.	1.3.7.1	Str. Dimitrie Cantemir	l = 8 m, L = 0,255 km, din DN 15D până la Ciobanu C. Ionel	2010	10	Domeniul public al oraşului Negreşti, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 1/2011
52.	1.3.7.1	Str. Gării	l = 10 m, L = 3,700 km, din DN 15D până la platforma de gunoi Valea Mare	1968	127	Domeniul public al oraşului Negreşti, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 1/2011
53.	1.3.7.1	Str. 1 Decembrie	l = 10 m, L = 1,600 km, din str. N. Bălcescu până la dig iazuri	1968	80	Domeniul public al oraşului Negreşti, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 1/2011
54.	1.3.7.1	Str. Vasile Alecsandri	l = 11 m, L = 1,650 km, din DN 15D până la releu TV	1968	91	Domeniul public al oraşului Negreşti, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 1/2011

ANEXA Nr. 2

Nr. crt.	Codul de clasificare	Denumirea bunurilor	Elemente de identificare	Anul dobândirii sau dării în folosinţă	Valoare de inventar (mii lei)	Situaţia juridică actuală
Drumuri de exploatare agricolă						
1.	1.3.7.1	DE 1	l = 7 m, L = 3,861 km, din DN 15D (S.C. AGROTORA — S.R.L.) — DJ 248F	2010		Domeniul public al oraşului Negreşti, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 1/2011
2.	1.3.7.1	DE 2	l = 7 m, L = 2,135 km, din DJ 248B (zona relee) — până la pădure	2010		Domeniul public al oraşului Negreşti, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 1/2011
3.	1.3.7.1	DE 3	l = 7 m, L = 2,597 km, din DN 15D (intrare sat Parpaniţa) — DJ 248B (str. V. Alecsandri)	2010		Domeniul public al oraşului Negreşti, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 1/2011
4.	1.3.7.1	DE 4	l = 7 m, L = 2,705 km, din DN 15D (sat Parpaniţa, intersecţia spre Glodeni) — sat Parpaniţa	2010		Domeniul public al oraşului Negreşti, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 1/2011

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

privind stabilirea unor măsuri pentru desfășurarea operativă a activităților la nivelul Ministerului Apărării Naționale

Pentru aplicarea dispozițiilor art. 32 alin. (3) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare, și ale art. 20 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Competența îndeplinirii unor atribuții aflate în responsabilitatea ministrului apărării naționale, delegate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M. 93/2009 privind delegarea către secretarul de stat pentru politica de apărare și planificare a competenței îndeplinirii unor atribuții aflate în responsabilitatea ministrului apărării naționale, cu completările ulterioare, și prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M. 26/2010 privind delegarea către secretarul de stat pentru relația cu Parlamentul, informare publică și creșterea calității vieții personalului a competenței îndeplinirii unor atribuții aflate în responsabilitatea ministrului apărării naționale, cu modificările și completările ulterioare, se exercită, în lipsa unuia dintre secretarii de stat, de către celălalt secretar de stat.

Art. 2. — Ordinul ministrului apărării naționale nr. M. 93/2009 privind delegarea către secretarul de stat pentru politica de

apărare și planificare a competenței îndeplinirii unor atribuții aflate în responsabilitatea ministrului apărării naționale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 617 din 14 septembrie 2009, cu completările ulterioare, și Ordinul ministrului apărării naționale nr. M. 26/2010 privind delegarea către secretarul de stat pentru relația cu Parlamentul, informare publică și creșterea calității vieții personalului a competenței îndeplinirii unor atribuții aflate în responsabilitatea ministrului apărării naționale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 2 martie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se completează în mod corespunzător.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Gabriel Oprea

București, 18 ianuarie 2011.
Nr. M.6.

MINISTERUL CULTURII ȘI PATRIMONIULUI NAȚIONAL

ORDIN

pentru acreditarea Muzeului Județean Botoșani

În temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, cu modificările ulterioare, și ale art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 12 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 4.222 din 20 decembrie 2010,

ministrul culturii și patrimoniului național emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acreditează Muzeul Județean Botoșani.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și patrimoniului național,
Kelemen Hunor

București, 11 ianuarie 2011.
Nr. 2.012.

ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE

ORDIN**privind aprobarea Regulamentului nr. 1/2011 pentru modificarea Regulamentului nr. 3/2006 privind autorizarea, organizarea și funcționarea Fondului de compensare a investitorilor, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/2006**

În conformitate cu prevederile art. 1, 2 și art. 7 alin. (3), (10) și (15) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 514/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Comisia Națională a Valorilor Mobiliare a hotărât, în ședința din data de 19 ianuarie 2011, emiterea următorului ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul nr. 1/2011 pentru modificarea Regulamentului nr. 3/2006 privind autorizarea, organizarea și funcționarea Fondului de compensare a investitorilor, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 9 februarie 2006, cu modificările și

completările ulterioare, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Regulamentul menționat la art. 1 intră în vigoare la data publicării acestuia și a prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va fi publicat și în Buletinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, precum și pe site-ul acesteia (www.cnmvr.ro).

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

București, 19 ianuarie 2011.

Nr. 6.

ANEXĂ

REGULAMENTUL Nr. 1/2011**pentru modificarea Regulamentului nr. 3/2006 privind autorizarea, organizarea și funcționarea Fondului de compensare a investitorilor, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/2006**

Art. I. — Regulamentul nr. 3/2006 privind autorizarea, organizarea și funcționarea Fondului de compensare a investitorilor, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 9 februarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — Resursele financiare ale Fondului se constituie din:

- a) contribuția inițială a membrilor;
- b) contribuțiile anuale și/sau speciale;
- c) venituri din investirea resurselor financiare prevăzute la lit. a), b), f) și g);
- d) venituri din recuperarea creanțelor compensate de Fond, decurgând din subrogarea în drepturile investitorilor;
- e) împrumuturi pe termen scurt care să acopere în exclusivitate nevoi cu caracter temporar generate de acordarea compensărilor;
- f) donații, sponsorizări, asistență financiară;
- g) alte venituri, inclusiv contribuția membrilor pentru cheltuielile de administrare și funcționare a Fondului și majorările de întârziere.”

2. Articolul 23 va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — În cazurile în care consiliul de administrație al Fondului apreciază că resursele financiare ale acestuia sunt insuficiente pentru onorarea obligațiilor de plată a compensațiilor, fiecare membru va plăti o contribuție specială

egală cu cel mult dublul contribuției anuale aferente exercițiului financiar respectiv, al cărei quantum va fi aprobat de AGA.”

3. Articolul 24 va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — Fondul poate contracta împrumuturile prevăzute la art. 20 lit. e) numai atunci când resursele sale financiare nu sunt suficiente pentru a acoperi în întregime obligațiile sale efective. Deciziile de contractare a împrumuturilor se iau de către consiliul de administrație al Fondului și se aprobă în prealabil de către C.N.V.M.”

4. Articolul 25 va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Fiecare dintre categoriile de resurse financiare prevăzute la art. 20 va fi evidențiată distinct în contabilitatea societății.

(2) Resursele financiare menționate la art. 20 lit. a), b), d) și e) vor fi utilizate numai pentru compensarea investitorilor, în situațiile prevăzute la art. 47 din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Resursele financiare prevăzute la art. 20 lit. c), f) și g) vor putea fi utilizate pentru acoperirea cheltuielilor legate de administrarea și funcționarea Fondului, în condițiile stabilite de consiliul de administrație al acestuia.

(4) În cazul în care resursele financiare prevăzute la alin. (3) nu sunt suficiente pentru acoperirea cheltuielilor legate de administrarea și funcționarea Fondului, conducerea Fondului va proceda, în condițiile stabilite de consiliul de administrație al acestuia, la majorarea quantumului contribuțiilor membrilor pentru cheltuielile de administrare și funcționare a Fondului și a

celui aferent majorărilor de întârziere la plata contribuțiilor anuale, prevăzute la art. 20 lit. g).

(5) S.C. Fondul de Compensare a Investitorilor — S.A. are obligația întocmirii și transmiterii lunare la C.N.V.M., până la data de 25 a lunii următoare, a unei situații financiare, purtând viza auditorului intern al societății, în care să fie evidențiate plasamentele investiționale ale Fondului și sursele de constituire a acestora.”

5. Articolul 26 va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — (1) Resursele financiare ale Fondului pot fi investite numai în titluri de stat sau în alte instrumente cu venit fix garantate integral de stat, precum și în alte active cu risc scăzut, după cum urmează:

a) obligațiuni ale administrației publice centrale și locale, cu respectarea principiului dispersiei riscului;

b) maximum 25% din volumul resurselor financiare în depozite la termen la instituții de credit, cu condiția ca expunerea

Fondului pentru fiecare instituție de credit să nu depășească 10% din volumul total al resurselor financiare. Limita de 25% poate fi depășită până la maximum 75%, cu avizul C.N.V.M., în baza unei cereri motivate a Fondului.

(2) În afara instrumentelor financiare menționate la alin. (1), resursele financiare ale Fondului pot fi plasate și în titluri de stat și alte active cu risc scăzut emise de statele membre, titluri emise de băncile centrale ale acestora și titluri emise de Trezoreria Statelor Unite ale Americii.”

6. Articolul 27 va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — Profitul obținut va fi utilizat în special pentru sporirea resurselor financiare ale Fondului, precum și în scopul administrării și funcționării S.C. Fondul de compensare a investitorilor — S.A.”

Art. II. — La data intrării în vigoare a prezentului regulament, orice dispoziție contrară se abrogă.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 449541